

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י עו"ד גיא זהבי, פמ"ד לכיש

נגד

הנאשם

רותם בן הרוש
ע"י ב"כ עו"ד רפאל ימיני

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ואלה הנימוקים:

רקע עובדתי

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף, התחזות לעו"ד, הסגת גבול מקצועית וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.
- אין מחלוקת בין הצדדים כי בעת האירועים המפורטים בכתב האישום היה דוד עמר (להלן: "המתלונן") מורה לנהיגה בקריית מלאכי. אין חולק גם, כי רותם בן הרוש (להלן: "הנאשם"), שבתקופה הרלוונטית היה סטודנט למשפטים, ביקש לעבור מבחן נהיגה (להלן: "טסט") חוזר וניגש לבצע זאת באמצעות המתלונן במהלך חודש פברואר 2004. הנאשם בעזרתו של המתלונן חידש את רישונו בהצלחה.
- באישום הראשון** נטען כי עוד בתחילת ההיכרות בין השניים ובטרם עבר הנאשם את הטסט הוא הציג עצמו **בפני המתלונן כעו"ד**. כן נטען כי לאחר שעבר את הטסט הגיע הנאשם אל המתלונן והציע לספק עבורו שירותים שונים כעו"ד. בו בעת מסר לידיו כרטיס ביקור מזויף שהכין מבעוד מועד ובו כתוב: "רותם בן הרוש עו"ד". עוד נטען, כי המתלונן, ששוכנע כי מדובר בעו"ד, **העביר לטיפולו מספר עניינים משפטיים**, ביניהם ייעוץ, הגשת כתבי בי-דין לבית המשפט ותשלום אגרות, תוך שהוא גובה בעבורן תשלום מהמתלונן.
- עוד נטען באישום הראשון כי הנאשם, במסגרת מתן שירותיו המשפטיים למתלונן, **זייף את הקבלה** המקורית של גזברות בית המשפט השלום בקריית גת (אישור על ביצוע תשלום מס' 125) בדבר תשלום האגרה, בכך ששינה את הסכום המופיע בקבלה מסך 321 ₪ ל- 5,756 ₪ ומסר אותה למתלונן.
- מהאישום השני** עולה כי לאחר שהנאשם הציג מצג שווה למתלונן בדבר ביצוע עבודה משפטית עבורו, **ביקש ממנו לשלם לו שכר טרחה** בסך 4,000 ₪ במזומן. הנאשם הסכים לשלם את השכר האמור באמצעות שיק, אך הנאשם סירב לקבל את התשלום באמצעי זה וביקש את הסכום במזומן. סירובו של הנאשם עורר את חשדו של המתלונן, שבסופו של יום לא שילם את הסכום האמור.

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

6. בתשובתו לאישום כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי לא סיפק ייעוץ משפטי למתלונן, לא ייצג אותו בבית המשפט, לא הגיש עבורו כתבי בי-דין ולא שילם בעבורו תשלום כלשהו. לדבריו, כל פועלו הסתכם במתן שירותי הקלדה של כתבי בי-דין, שהיו כתובים בכתב יד, ושנמסרו לו על ידי המתלונן. כן טען בתשובתו לאישום כי מעולם לא ביקש שכר טרחה עבור ההקלדה.
7. להוכחת עובדות כתב האישום העידה המאשימה מספר עדים, כשהעד המרכזי הינו המתלונן עצמו (ע.ת/3). כן העידה את אלכס פלדמן, חוקר במשטרת קריית מלאכי (ע.ת/1), את מנהלת מדור הוצאה לפועל אשר שימשה כגוזברית בבית משפט השלום בקריית גת (ע.ת/2), את ניצן ניב, חוקר משטרת ישראל ממעבדת המסמכים של המטה הארצי (ת/4), את החוקר רס"ר גיל טל (ע.ת/5) ואת עורך-דין דוד יפתח בעל משרד עורכי-דין בתל אביב (ע.ת/6). הסניגור העיד מטעם ההגנה את הנאשם.

קבילות מסמכי בית המשפט (נספחים לת/10)

8. לפני הכרעה באשמה יש להכריע בשאלה מקדמית בדבר קבילות מסמכים שהמדינה מבקשת להגיש.

המסמכים וההתנגדות

9. על פי גרסת המתלונן, הנאשם, במסגרת מתן שירותיו המשפטיים למתלונן, שילם בעבורו את תשלומי האגרות לבית המשפט, ולאחר מכן העביר לידי את הקבלות אודות אישורי התשלום. נוכח האמור, העביר לידי, העתק קבלה מס' 7 מגזברות בימ"ש באשקלון אודות תשלום בסך 207 ₪ במזומן (ת/13) והעתק קבלה מס' 8 מגזברות בימ"ש באשקלון אודות תשלום בסך 1,050 ₪ במזומן (ת/14). בנוסף, מסר לכאורה, אישור על ביצוע תשלום מספר 125 של גזברות בית משפט השלום בקריית גת אודות תשלום בסך 5,756 ₪ במזומן (מסמך מסומן ת/15). המאשימה טוענת כי הנאשם, זייף את הקבלה המקורית בכך ששינה את הסכום המופיע בה מסך 321 ₪ ל- 5,756 ₪ ומסר אותה למתלונן.
10. ע.ת/2, מנהלת מדור הוצאה לפועל בבית משפט השלום בקריית גת, נחקרה במשטרה ולהודעתה זו צורפו מספר נספחים שבהמשך אף צורפו לתיק בית המשפט. בטרם אתייחס למסמכים אלה, אציין כי בהודעתה במשטרה (ת/10) סיפרה העדה, כי בתחילת חודש דצמבר 2004 פנה אליה עו"ד דותן וביקש ממנה לברר לגבי האפשרות שקבלה מס' 125 מזויפת. בעקבות האמור, סיפרה כי פנתה ליחידת המחשוב של בתי המשפט לבדיקת העניין ונענתה בתשובה, שהקבלה אכן מזויפת ואף קיבלה לידה את הקבלה המקורית. במסגרת גביית הודעתה מסרה את המכתב שפקסו אליה מיחידת המחשוב (מסמך מסומן ב') בצירוף הקבלה המקורית (מסמך מסומן ג') והקבלה המזויפת, שעל גביה נכתב כי לא נמצאה רשומה כזאת (מסמך מסומן ד').

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

11. במהלך חקירתה הראשית של העדה, הסנגור לא התנגד שהודעתה במשטרה תוגש כחקירה ראשית, ואולם הסנגור הסתייג מהגשת המסמכים המצורפים, תוך הסכמה טכנית שיוגשו לצורך סימון בלבד ולא לגופם או לתוכנם. התנגדות הסנגור מופנית בעיקר כלפי אותה קבלה מקורית, לכאורה, שהוצאה ממחשב חברת י.ב.מ. הדרישה היא להעיד ולחקור את מי שהפיק המסמכים בפועל מטעם יחידת המחשוב בבית המשפט. נוכח הסתייגות הסנגור נקבע בהחלטה מיום 11.5.11 כי המאשימה רשאית להוסיף לכתב האישום גם את העד הרלוונטי שהפיק את המסמך ממחשבי בית המשפט. אולם, העד המפיק לא אותר בסופו של יום והמדינה לא ביקשה כלל להפיק את המסמך מחדש כ"רשומה מוסדית" ולהגישו כך.

עמדות הצדדים והכרעה

12. לטענת המאשימה, המסמך ת/15, שעל קבילותו עצמו אין חולק, הוא מסמך מזויף, שמי שזייף אותו הינו הנאשם. לטעמה, הנאשם בעצמו הסכים כי המסמך מזויף, אך לסברתו, מי שזייף אותו הינו המתלונן. לפיכך, לטעמה, אין מחלוקת בין הצדדים כי המסמך מזויף והשאלה שצריכה להיבחן הינה שאלת המהימנות העוסקת בדבר זהות המזויף. כך או אחרת, ביקשה מבית המשפט להתבסס על מסמך זה. הסנגור חלק על עמדת המאשימה וביקש להדגיש כי קיימת מחלוקת בין הצדדים לגבי תוכנו של המסמך. הוא הביע את הסתייגותו ממסמך "המקור" שהופק, לכאורה, ולדבריו אין לדעת מי נכח בעת הוצאתו ומי הפיק אותו בפועל. לכן, לשיטתו, מבחינה משפטית, המסמך המקורי לא הוצג אף פעם בבית המשפט. מכאן שאין אינדיקציה אובייקטיבית כי ת/15 אכן מזויף.

13. כאמור, המדובר בענייננו בנספחים שהוגשו במסגרת ת/10 שזו הודעתה של ע.ת.2 במשטרה. אכן הסניגור הביע הסתייגותו בעיקר מהמסמך המסומן ג', שהונפק ממחשב בית המשפט שלא על ידי העדה ע.ת.2. בעקבות האמור נענתה בקשת המאשימה להוספת העד, שכביכול הנפיק את הקבלה המקורית ובכך יוגש המסמך כדין באמצעות תעודת עובד ציבור. משלא עלה בידה של המאשימה לאתר את העד, שהנפיק את המסמך, אזי **המסמך לא הוגש על ידי עורכו ומשום כך אינו קביל**. אין מקום לקבל את המסמך לתיק בית המשפט דרך "הדלת האחורית" באמצעות הגזברית, שכל ידיעותיה אינן אלא עדות שמועה, ואין העובדה כי המתלונן לא חלק על כך שהמסמך מזויף, מחוסר ידיעה, כדי להוכיח זאת כעובדה. אין הגזברית או הנאשם אלו אשר ערכו את המסמך ואין באפשרותם להעיד על אופן עריכתו.

14. כאמור, המדינה יכולה הייתה לבקש להנפיק את המסמך המקורי מחדש, ולהגישו כדין כ"רשומה מוסדית". אך משלא ביקשה זאת, אין בידי להכשיר את אשר אינו קביל. נוכח האמור, **מסמכים אלה ייחשבו כאינם** והם יוותרו מקופלים בתיק. לפיכך, מה שנתר לעיני בית המשפט הינו האישור על ביצוע התשלום (ת/15) ללא בסיס מקורי אובייקטיבי להשוואה.

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

טיבו של ת/15

15. יחד עם זאת, יוער כבר עתה, כי גם בהעדר קיומו של מסמך מקור, היכול להוות מודל להשוואה בין השניים, ניתן להיווכח בקיומו של חשד לזיוף המתעורר מת/15. המדובר במסמך מצולם, אשר נעדר פרטים חיוניים אשר אמורים, לכאורה, להימצא בדרך כלל במסמכים מסוג זה, כגון: תאריך וחתימת בית משפט. חשד נוסף מתעורר כתוצאה מבחינת כתב היד המופיע בתחתית ת/15, לגביו ציין המומחה ע.ת.4 כי קיימת התאמה המדורגת כאפשרות חיובית ברמה 4 בתכונות הכתיבה של הנאשם, עניין אשר יידון בהרחבה בהמשך. ואולם, אין די בחשדות אלה כדי לבסס קביעה מעבר לספק סביר כי מדובר בזיוף.

16. נוכח האמור וכפי שיפורט להלן **גרסת המתלונן רעועה מכדי להוות בסיס להוכיח שמדובר במסמך מזויף**. לפיכך, יש לקבוע שיסוד זה לא הוכח מעבר לספק סביר, למרות החשד. לפיכך, הפרקים הבאים יעסקו בבחינה ובניתוח הראיות האחרות הקיימות בתיק, ולא אדרש עוד לסוגיה זו, למעט באופן כללי.

ראיות המאשימה

גרסת המתלונן

17. המתלונן, שהינו עד התביעה העיקרי, סיפר בהודעותיו במשטרה ובמהלך עדותו בבית המשפט, כיצד הכיר תחילה את הנאשם, כיצד העביר לו סכומים שונים (בסה"כ 7,800 ₪) במטרה לקדם את ענייניו המשפטיים וכיצד נוכח לדעת בסופו של דבר כי נפל קורבן למעשה מרמה.

18. **הודעותיו של המתלונן במשטרה** מיום 19.12.04 ומיום 5.1.05 הוגשו וסומנו בהתאמה נ/3 ו-נ/4. כמו כן בין המתלונן לנאשם נערך עימות (ת/6, ת/7 והתמליל נ/1). בנ/3 מסר המתלונן כי בחודש פברואר 2004 הגיע אליו הנאשם לבית הספר לנהיגה, הציג את עצמו בשם רותם בן הרוש, **אמר שהוא עו"ד ומתמחה של עו"ד דוד יפתח** מת"א (עמ' 1, ש' 3-4) וביקש לחדש דרכו את רישיון הנהיגה שלו. כן מסר כי לאחר שעבר את הטסט בהצלחה הגיע הנאשם למשרדו בכדי להודות לו ותוך כדי כך אמר לו, שאם יצטרך טיפול של עו"ד, יוכל לפנות אליו (עמ' 1 ש' 6-7). בעקבות האמור העביר המתלונן לטיפולו של הנאשם מספר עניינים משפטיים: תביעה שלו בעניין המשק, תביעה שלו כנגד חברת פיגומים ותביעה קטנה נגד נגריית ודים בע"מ (עמ' 1 ש' 8-10). המתלונן מסר גם, כי כאשר הנאשם החל לעבוד עבורו הוא נתן לו כרטיס ביקור (ת/11) שכלל את שמו ומס' הטלפון שלו וכן מס' הטלפון של משרדו של עו"ד יפתח (עמ' 2 ש' 8-10). כן ציין כי כאשר הנאשם הגיע אליו הוא נשא מחשב אישי נייד (עמ' 2 ש' 13-14).

19. עוד מסר המתלונן במסגרת נ/3, כי נתן לנאשם כסף מזומן בסך 7,800 ש"ח עבור תשלומי אגרות לבית משפט וזה נתן לו כנגדן קבלות, כשאות מהן עומדת על סך 5,756 ₪ (ת/15) (עמ' 1 ש' 11-15). המתלונן מסר גם, כי, לאחר שקיבל מכתב מבית המשפט בקריית גת שתביעתו

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-10-21089-05 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

נדחתה, פנה לעו"ד אחר שיבדוק את העניין והתברר לו שהתביעה שהוגשה על ידי הנאשם, לא הוגשה כנדרש. עוד התברר לו כי גם התביעה בבית המשפט באשקלון, שהוגשה על ידי הנאשם, עברה להליך רגיל ולא להליך דחוף, דבר שחייב את המתלונן בתשלום נוסף לביהמ"ש.

20. בהודעתו השנייה (נ/4) התייחס המתלונן לייפוי כוח של אגף הרישוי (ת/16) לצורך העברת בעלות של רכב השייך לבנו. הוא מסר לחוקר כי פנה לנאשם לצורך כך וזה חתם על הטופס בכתב ידו (עמ' 1 ש' 9-10). משנתברר לו על ידי חברת הביטוח כי נדרשת חותמת של עו"ד, התקשר לנאשם, וזה אמר לו כי שכח לשים את החותמת שלו כעו"ד (עמ' 1 ש' 13-15). המתלונן תיאר את הטופס ומסר כי מה שמופיע בסעיפים 2 ו-3, מופיע בכתב ידו של הנאשם. בהמשך אמר: "אני ראיתי שם ממש חותמת במקום שם כתוב רותם עם שני קווים..." (עמ' 1 ש' 20-24). בהמשך סיפר כי הנאשם ביקש ממנו שכ"ט עו"ד בעבור עבודתו בסך 4,000 ₪ במזומן וסירב לקבל ממנו שיקים (עמ' 3 ש' 8-12).

21. עדותו של המתלונן בבית המשפט החלה בעמ' 36 לפרוטוקול ונחלקה לשני מועדים לאחר שהופסקה במהלך חקירתו הנגדית. **במהלך חקירתו הראשית** תיאר המתלונן את הנסיבות בהן הכיר את הנאשם. לדבריו, הנאשם הגיע אל משרדו, בו נכחה אותה שעה בתו של המתלונן. בתו התקשרה להודיע לו שהגיע בחור עם חליפה של עו"ד. בהגיעו למשרד ראה בחור לבוש בחליפה, מעונב, נושא תיק, שאמר "אני בן הרוש רותם, עו"ד" וציין כי עליו לעבור מבחן שליטה. המתלונן העיד כי למחרת היום הגישו לטסט וזה עבר אותו בהצלחה. כן סיפר כי בערב הגיע הנאשם למשרדו של המתלונן כדי להודות לו ואז מסר לידיו כרטיס ביקור (ת/11). כן סיפר לו כי הוא מתמחה במשרדו של עו"ד דוד יפתח (עמ' 36 ש' 21-14 ועמ' 37 ש' 1-2).

22. לדברי העד, הנאשם סייע לו בעניין התביעה מול חברת פיגומים, כתב עבורו בקשה לבית משפט בעניין זה (ת/12), ואף הגיש אותה עבורו לבית המשפט (עמ' 37 ש' 20-26). כן ביקש ממנו כסף לצורך תשלומי אגרות בית המשפט (עמ' 37 ש' 14-15). במהלך החקירה הראשית של העד הוצגו לבית המשפט מסמכים אודות ביצוע תשלומים (ת/13, ת/14 ות/15), שלדברי המתלונן, התקבלו לידיו מאת הנאשם, ששילם אותם עבורו (עמ' 38 ש' 18-26).

23. בהמשך חקירתו הראשית סיפר המתלונן כי לא ידע שמשלמים כסף לצורך הגשת תביעה וכי נתן לנאשם 4,000 ₪ ביחד, בפעמיים ואז הנאשם נעלם לו (עמ' 38 ש' 3-4). בהמשך ציין כי לאחר שנפגש עמו שוב ביקש הנאשם 4,000 ₪ בגין שכ"ט ולא הסכים לקבל את הסכום בשיק (עמ' 38 ש' 3-10). בהתייחס לייפוי כוח (ת/16) להעברת בעלות רכב ציין המתלונן כי כתב ידו של הנאשם הוא זה אשר מופיע על גבי ייפוי הכוח. בתחילה ציין כי כתב ידו מופיע בסעיפים 1-4 ולאחר שרוענו זכרונו תיקן את דבריו ואמר כי מה שמופיע בסעיף 1 זהו כתב ידו של בנו וכל היתר זהו כתב ידו של הנאשם (עמ' 39 ש' 9-15).

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

עדות המתלונן – עיקרי החקירה הנגדית

24. חקירתו הנגדית של המתלונן, השתרעה על עשרות עמודים ושתי ישיבות. לא תסוכם כל החקירה הנגדית, אשר הייתה מפורטת מאוד, ובה פרקים לא מועטים שחזרו ונדונו מספר פעמים. יחד עם זאת, יובאו מספר נקודות עיקריות בעדותו של המתלונן. כן אתייחס לחלק מהסתירות שעלו כבר עתה, למרות שבהמשך ייוחד פרק נפרד להערכת מהימנות גרסת המתלונן.

25. נושא מרכזי שעלה בחקירה הנגדית ונדון ונחקר על ידי הסנגור היה **אופן ההיכרות בין הנאשם לבין המתלונן**, הכולל את עצם השאלה, כיצד התקבל הרושם כי הנאשם הינו עו"ד, וכיצד התקבל, לכאורה, כרטיס הביקור מידי הנאשם. כאמור, מהחקירה הראשית של המתלונן השתמע כי הנאשם הגיע אל משרדו של המתלונן, בו נכחה אותה שעה בתו. היא התקשרה למתלונן והודיעה לו שהגיע בחור עם חליפה של עו"ד. בהגיעו למשרד ראה בחור לבוש בחליפה, מעונב, נושא תיק, שאמר "אני בן הרוש רותם, עו"ד" וציין שעליו לעבור טסט. עוד כאמור בחקירתו הראשית, הגיע הנאשם למחרת היום אל המתלונן כדי להודות לו. אז, מסר לידי הנאשם לידי המתלונן את כרטיס הביקור וסיפר לו כי הוא מתמחה במשרדו של עו"ד דוד יפתח.

26. בעימות שנערך בין המתלונן לנאשם (1/נ) סיפר המתלונן שהנאשם התקשר אליו, אמר שיש לו טסט חוזר והגיע אליו לפגישה במשרדו. המתלונן סיפר כי הנאשם היה עם חליפה, עניבה ותיק "אמרתי לו תשמע אתה עו"ד אני אעזור לך..." (עמ' 1). בהמשך נשאל על ידי החוקר: "מה אמרת לו? שאם הוא עו"ד" והמתלונן השיב "לא, הוא אמר לי אני עו"ד, וזה..." (עמ' 2). כן סיפר המתלונן בעימות כי הנאשם באותו יום נתן לו שני כרטיסי ביקור ואמר לו שהוא מתמחה של דוד יפתח.

27. בחקירתו הנגדית העיד המתלונן כי בתו אמרה לו שהנאשם אמר לה שהוא עו"ד (עמ' 47 ש' 1). כשנשאל, האם העובדה שהיה לבוש בחליפה ועניבה אומרת בהכרח כי הינו עו"ד, השיב המתלונן: "לא. שהוא נתן כרטיס והוא אמר שהוא עו"ד" (עמ' 47 ש' 9-6). בהמשך כשנשאל למי הנאשם נתן את הכרטיס, השיב המתלונן כי הוא נתן אותו לו. מיד לאחר מכן, כשנשאל האם הנאשם נתן את הכרטיס לבתו, השיב "לא יודע ולא זכור לי" (עמ' 47 ש' 13-10). בהמשך חקירתו עומת עם דבריו במשטרה וכשנשאל מתי קיבל את כרטיס הביקור, השיב שקיבל אותו ביום הראשון במשרד (עמ' 49 ש' 26-19).

28. בהקשר זה הופנה המתלונן גם לדברים שאמר בעימות עם הנאשם וכשנשאל שם, האם הנאשם דיבר עמו בטלפון או הגיע למשרדו, השיב, כי בזמן שהיה במשרד דיבר עמו בטלפון ובתו הייתה עמו ואף היא דיברה אתו מהמשרד (עמ' 66 ש' 17-6). יוער בהקשר זה כי המתלונן מסר לבית המשפט כי אינו זוכר כלל שנערך עימות במשטרה בינו לבין הנאשם (עמ' 65 ש' 26-7).

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-10-21089-05 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

29. נושא נוסף אשר נבחן במסגרת החקירה שכנגד היה העניינים המשפטיים שבהם טיפל הנאשם. במסגרת נ/3 מסר המתלונן כי העביר לטיפולו של הנאשם מספר עניינים משפטיים, תביעה בעניין המשק, תביעה בעניין חברת פיגומים ותביעה קטנה נגד נגריית ודים בע"מ (עמ' 1 ש' 6-7). בחקירתו הנגדית לא זכר המתלונן בתחילה את חברת הרהיטים בשם ודים בע"מ (עמ' 43 ש' 1-2). בהמשך נזכר כי חב' ואדים הרכיבו לו ארון מטבח בביתו ומכיוון שלא סיימו את העבודה תבע אותם בתביעות קטנות (עמ' 43 ש' 5-7). בהמשך כשנשאל, האם הנאשם תבע את ואדים, השיב כי אינו זוכר (עמ' 55 ש' 10-13). כשנשאל, מי הגיש עבורו את התביעה הקטנה, השיב באופן בלתי החלטי, כאשר תחילה אמר כי אינו זוכר אם הנאשם הגישה, בהמשך אמר כי הנאשם אכן הגישה ולבסוף העיד כי אינו בטוח בכך (עמ' 56 ש' 1-12).

30. כשנשאל, האם הנאשם טיפל עבורו בעניינים אחרים למעט פיגומים, השיב "היה גם בחור אחד בשם סילס ממושב עזריקם...הוא בחור שישב על האדמות שלי במשק ולא רצה לעזוב ואז שלחתי לו מכתב שרותם רשם לנו..." (עמ' 44 ש' 6-10). המתלונן אישר בחקירתו הנגדית כי חוץ מעניין סילס ועניין הפיגומים, הנאשם לא טיפל עבורו בעניין נוסף (עמ' 46 ש' 1). כשנשאל, מדוע לא ציין את עניין סילס בפני החוקר, השיב שאינו זוכר (עמ' 51 ש' 5-8). המתלונן נחקר גם לגבי השנה שבה נכנס למשק והשיב "בשנת 2003, אבל בדיוק מתי עברתי, אני לא זוכר" כן מסר כי ברגע שנכנס לשטח שלח לו מכתב שסיים את העונה שלו ומי שטיפל בעניין זה היה חד וחלק הנאשם (עמ' 45 ש' 4-9).

31. נושא מרכזי נוסף שנבחן בחקירה הנגדית נסב סביב הגשת בקשה לביהמ"ש בעניין חברת פיגומים (ת/12) וזאת נוכח הסתירות, לכאורה, בדברי המתלונן בעניין זה. המתלונן מסר כי הנאשם ייצג אותו בעניין פיגומים ושהוא הגיש עבורו את ת/12 לביהמ"ש (עמ' 51 ש' 20-23). כשנשאל, מדוע לא שאל את הנאשם למה הוא לא ציין בבקשה שהוא מייצג את המתלונן, השיב כי לא למד משפטים ולא ידע לשאול את השאלה הזו.

32. כשנשאל, האם באותו יום בו הוגשה הבקשה חתם על תצהיר בביהמ"ש, השיב: "לא בביהמ"ש אליו אני חתמתי" (עמ' 52 ש' 10-11). כשהוגש בפניו התצהיר מיום הגשת הבקשה, השיב "אני יום אחד באתי אתו לביהמ"ש ואני מבקש כי צריך לבדוק את זה לעומק. אני חתמתי לו על התצהיר". וכשנשאל, האם חתם לנאשם על התצהיר, השיב: "חתמתי רק לי" (עמ' 52 ש' 12-16). כשהוגש בפניו התצהיר שחתם בפני עובדת בית המשפט, עו"ד דורית כהן, למרות טענתו לגבי ת/12 כי הנאשם "הגיש הכלל לבד... אני פעם אחת הבאתי אותו לפה ולא היה לו רכב וחיכיתי לו בחוץ" (עמ' 46), השיב: "אולי הביא לי עו"ד בחוץ, אבל אני חתמתי...יכול להיות. הבאתי אותו יום אחד. אני לא יודע מי זו הדורית הזו ותביא אותה. חייבים להביא אותה" (עמ' 53 ש' 1-6). כשנשאל, מדוע הנאשם היה צריך לסחוב אותו לבימ"ש ולחתום מול עו"ד אחר, השיב: "לא שאלתי אותו ואני לא יודע

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-10-21089-05 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

את העבודה של עו"ד... זו העבודה שלו" (עמ' 53 ש' 7-10). כשנשאל שוב בסוגיה זו לא זכר באיזה עו"ד מדובר ולא ידע לומר, לדבריו האם זה היה "בפנים או בחוץ" (עמ' 74 ש' 1-8).

33. פרק מרכזי בחקירה הנגדית היה בעניין ייפוי הכוח (ת/16) להעברת בעלות רכב. המתלונן העיד כי הרכב שייך לבנו וכי חברת הביטוח ביקשה ממנו ייפוי כוח, לכן פנה לנאשם בעניין וזה, "לא שם חותמת עו"ד אלא חותמת אחרת וחותמת בכתב ידו" (עמ' 59 ש' 1). כשהופנה לנ/4, שם סיפר כי נאמר לו מפי חברת הביטוח שחסרה חותמת של עו"ד, נשאל מהיכן החתימה שהופיעה על גבי המסמך, השיב: "זה הוא חתם אין חותמת עו"ד. הכל רשום. חתימת ידו יש אבל חותמת עו"ד אין" (עמ' 59 ש' 8-17). כן העיד, כי לא הסתכל על המסמך רק לאחר שהגיע לחברת הביטוח, שכן נתן בנאשם אמון. יצוין בהקשר זה, כי בחקירתו הראשית של המתלונן אמר בתחילה כי כתב ידו של הנאשם מופיע בסעיפים 1-4 בייפוי הכוח. ולאחר שרוענן זכרונו תיקן את דבריו ואמר כי מה שמופיע בסעיף 1 זהו כתב ידו של בנו וכל היתר זהו כתב ידו של הנאשם (עמ' 39 ש' 9-15).

34. כשנשאל, האם החותמת המופיעה בייפוי כוח הינה חותמת של עו"ד, השיב שלא. כשנשאל, האם שם לב כי בייפוי כוח כתוב תומר ולא רותם, השיב שגם לזה לא שם לב. המתלונן הופנה לכתובת המופיעה בייפוי כוח "ז'בוטינסקי 11 קריית מלאכי", ונשאל, מאיפה הכתובת הזו, הרי הכיר את ביתו של הנאשם שגר ברחוב המ"ג, ועל כך השיב "הנה אתה רואה שלא שמתי לב" (עמ' 61 ש' 6-22). כשנשאל, מדוע לא נזכר במסמך של ייפוי הכוח, אלא רק לאחר שנערך לו עימות עם המתלונן ולא קודם לכן, השיב כי לאחר שש שנים אינו זוכר (עמ' 62 ש' 3-10). כשנשאל, האם לא חשוד בעיניו כי הנאשם נתן לו ייפוי כוח ללא חותמת, השיב, כי לא ידע (עמ' 82 ש' 1-3).

35. הסניגור הפנה את המתלונן לחקירתו הראשית שם בעמ' 37 ש' 22 קרא לנאשם בשם תומר "התייעצתי עם תומר. סליחה, רותם...". הסניגור חקר את המתלונן בסוגיה זו וביקש לדעת מה גרם למתלונן לקרוא לנאשם בשם זה. על כך השיב המתלונן, כי אינו יודע וכי התבלבל בדבריו. כשנשאל האם התבלבל גם בייפוי כוח כשרשם תומר, השיב: "אין דבר כזה בעולם. בעולם לא" (עמ' 79 ש' 2-5). כן אמר, "יכול להיות שבגלל שראיתי שם תומר, התבלבלתי ואמרתי תומר. אי אפשר להתבלבל אתה אומר לי רותם חבל על הזמן" (עמ' 79 ש' 7-8).

36. עניין ממשי נוסף שעלה במהלך החקירה הנגדית היה שכר הטרחה שהמתלונן שילם, לכאורה, לנאשם. כאמור בחקירתו הראשית סיפר המתלונן כי לא ידע שמשלמים כסף לצורך הגשת תביעה וכי נתן לנאשם 4,000 ₪ ביחד בפעמיים ואז נעלם לו (עמ' 38 ש' 3-4). בהמשך ציין כי לאחר שנפגש עמו שוב ביקש הנאשם 4,000 ₪ בגין שכ"ט ולא הסכים לקבל את הסכום בשיק (עמ' 38 ש' 3-10).

37. בחקירתו הנגדית מסר המתלונן בהקשר זה "בוודאי רצה שאשלם לו בעבור שכר עבודתו. אמרתי לו יש לך חשבונית קבלה. אמר לי אני אביא לך. אמרתי לו אשלם לך בשיק ולא רצה לקבל שיק" (עמ' 51

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-10-21089-05 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

ש' 15-19). "זכור לי באמת שהוא לא רצה לקבל ממני שיק, הוא אמר לי רק מזומן" (עמ' 74 ש' 16). כשנשאל כיצד יתכן שבתלונתו הראשונה במשטרה ובעימות לא הזכיר כלל את העניין שהנאשם לקח שכר טרחה, השיב "לא הבנתי". כשנשאל שוב, האם הנאשם לקח ממנו שכר טרחה בסך 4,000 ₪, השיב שכן. כשנשאל בהקשר זה, האם שכר הטרחה אינו דבר חשוב, השיב "לא יודע אם זה לא חשוב, אך לא אמרתי. אני סיפרתי את הרמאות שהיתה" (עמ' 79 ש' 26-12).

38. המתלונן הופנה לדבריו בעמ' 48 ש' 13, שם אמר כי את עניין שכר הטרחה מול עורכי דין אחרים הסדיר לפני שהחלו את הייצוג. כשנשאל, כיצד נתן לנאשם לייצג אותו בטרם הסדיר את עניין שכר הטרחה, השיב "לא ידעתי. מאיפה ידעתי שהם סוגרים..." (עמ' 80 ש' 14-6). המתלונן אישר בפני הסניגור כי עו"ד דותן לא היה מתקדם בתיק לפני שסגר שכ"ט. שנאמר לו כי בעת שהוא לא סוגר שכר טרחה אולי יגבו ממנו שכר גבוה לתביעה בבימ"ש, השיב "אני לא יודע איך זה הולך" (עמ' 81 ש' 18).

מהימנות המתלונן – מבחן פנימי וראיות חיצוניות

39. יוער כבר עתה, כי עדותו של המתלונן הותירה רושם אמפאתי והתחושה הייתה כי אכן רומה ויש גרעין של אמת בסיפורו. יחד עם זאת, קשה להתעלם מן העובדה כי מרבית גרסתו לוקה בסרבול ואי בהירות. המדובר, בגרסה המרובה בסתירות פנימיות ותמיהות, לרבות תמיהות של ממש. לחלק מהסתירות משקל קטן ולחלקן האחר משקל מהותי יותר. יצוין כי, המסה הגדולה של הסתירות והתמיהות שנתגלו בגרסת המתלונן פוגמת במשקל הגרסה ומחלישה אותה במידה משמעותית.

40. בתשובות לא מעטות שעלו מפי המתלונן בהסבירו את הסתירות שבדבריו, נקט הנימוק כי אינו זוכר את הדברים, שאירעו לפני זמן רב. התביעה סבורה שיש בחלוף הזמן להסביר את עיקרי התמיהות. אך "חלוף זמן" אינו לחש קסם להסביר כל סתירה ותמיהה. אכן, לעיתים מדובר בדברים צדדיים וסביר שחלוף הזמן מקשה על מתן הסבר לכל שאלה. בכל זאת, ככל שיש יותר סתירות כאלה כך המשקל של העדות ירד למרות "חלוף הזמן", בעיקר כאשר מדובר בעד תביעה ואין לדעת אם רק חלוף הזמן הוא הגורם. עוד יאמר כי כאשר מדובר בתמיהה של ממש ואין מענה – אז אין מענה – התמיהה במקומה עומדת. אכן, אפשר שהבעיה היא חלוף הזמן, ולו נשאל המתלונן לפני שנים על עניין כזה יכול היה להסביר, אך אי אפשר לדעת זאת. לפיכך, כאשר מדובר בעניין מרכזי לגביו לא בא הסבר, יש לומר שהשדה של המאשימה היא שנסתחפה בחלוף הזמן, ולא שדהו של הנאשם.

41. הבסיס האובייקטיבי לכאורה לעדות המתלונן הינו רובו ככולו המסמכים שהוגשו כמוצגים בתיק. דא עקא שכל המסמכים הללו הינם מסמכים שהוגשו על ידי המתלונן בעצמו ושהיו תחת ידו בטרם הגשתם. אין בנמצא מסמכים אובייקטיביים גרידא, שהומצאו ממקור חיצוני אחר, שלא על ידי המתלונן. גרסתו, כאמור, אינה עקבית וחד משמעית, נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

הסתירות הרבות שנתגלו בה. דבר זה מקשה על קבלת המסמכים שהמתלונן מציג מטעמו כסיוע משמעותי לגרסתו.

42. באשר לייפוי הכוח (ת/16) להעברת בעלות רכב, הסעיפים השנויים במחלוקת בין הצדדים הינם סעיפים 2 ו-3, בהם מופיעים פרטי תעודת הזהות של מייפה הכוח (סעיף 2), שם ושם משפחה של עוה"ד, כתובת המשרד, חתימה וחתימת של עוה"ד (סעיף 3). אין חולק, כי מסי תעודת הזהות והכתובת של המתלונן אינם תואמים את פרטיו האמיתיים של הנאשם. המתלונן אף הסכים כי ביתו של הנאשם בכתובת אחרת, שכן ביקר בביתו מספר פעמים.

43. באשר לשמו של עוה"ד, הרי שהוא נכתב בייפוי הכוח בשם "תומר ארוש" ולא בשם "רותם בן הרוש" כשמו המדויק של הנאשם. למרות הקרבה בין הצלילים בשני השמות עדיין השם המלא נכתב בשגיאת כתיב משמעותית. באשר לחתימה ולחותמת המופיעים בייפוי הכוח, נראה בעין בלתי מקצועית, כי אלו נכתבו בכתב יד ולא על ידי חותמת מובנית. נכון להסיק שהכיתוב המוזר לא נעשה בתום לב. תיאורטית, יתכן שהמדינה צודקת, שהכיתוב נעשה על ידי הנאשם עצמו, והשינויים נועדו בעצם למנוע את האפשרות לייחס את המסמך אליו. אולם חילוף השמות "רותם" ל"תומר" בכל זאת מזכיר את השגיאה של המתלונן במהלך עדותו, כאמור לעיל. שגיאה זו נוטה לייחס את המעשה דווקא למתלונן ולא לנאשם. עוד יאמר שקשה להאמין שה"חותמת" החובבנית המוזרה אכן נעשתה על ידי סטודנט למשפטים המתיימר להציג עצמו כעו"ד רציני. **סיכומו של דבר, תלונתו של המתלונן בהקשר זה מוזרה מאוד, ומשום כך חשודה.**

44. בהקשר זה אפנה לחוות דעתו של המומחה ע.ת.4, חוקר משטרת ישראל ממעבדת המסמכים של המטה הארצי (ת/17), אשר עסקה בהשוואה שבין כתב היד המופיע בסעיפים 2 ו-3 בת/16 לבין דוגמאות כתב יד שנכתבו על ידי הנאשם במהלך חקירתו במשטרה, שהוערך לגביהם כי נכתבו בצורה מסלפת (ת/18) וכן ביחס לדוגמאות כתב יד אקראיות שנמצאו במהלך החיפוש בביתו של הנאשם (ת/19).

45. בחוות דעתו קבע המומחה כי מצא התאמה בין כתב היד בסעיפים 2 ו-3 בייפוי הכוח (ת/16) למעט החתימה והחותמת אותם הקיף בעיפרון. לדעתו, "קיימת אפשרות" שכתב היד בסעיפים הללו נכתב על ידי הנאשם. במהלך עדותו בבית המשפט ציין המומחה כי ישנן התאמות בתכונות הכתיבה והאפשרות שהנאשם כתב את סעיפים 2 ו-3 הינה אפשרות ממשית, סבירה, מתבקשת מהממצאים בתיק ומשקפת צירוף של תכונות כתיבה ייחודיות של הכותב (עמ' 85 ש' 21-17). יחד עם זאת המסקנה אינה חד משמעית (עמ' 87 ש' 26).

46. בהקשר זה הסביר לביהמ"ש את מדרג האפשרויות הקיימות בקביעת המסקנות העולות מבידיקת כתבי היד, על פי הטבלה המוכרת שהובאה כנספח לחוות דעתו, כמקובל. הוא הטעים, כי ישנן ארבעה אפשרויות חיוביות, באופן שדרגה 1 הינה התאמה חד משמעית, כאשר דרגה 2 קרובה אליה במידה רבה יחסית ואילו דרגה 4, כפי שנמצא בענייננו, הינה הדרגה הנמוכה ביותר מבין הדרגות החיוביות (עמ' 91 ש' 15-4). לדבריו, גם דרגה 4 הינה

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-10-21089-05 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

אפשרות חיובית, המשקפת התאמות חוזרות בבדיקה, המתבקשת מהממצאים בתיק (עמ' 92 ש' 1-2). בהתייחס לחתימה שבסעיף 3, אותה הקיף בעיגול, קבע המומחה כי אין בסיס מספיק להשוואה לכן לא ניתן היה מבחינתו לחוות דעה לגביה (עמ' 88 ש' 9-13).

47. אכן מדובר בממצא חיובי אשר יש בו כדי לקשור במידה מסוימת, את הנאשם לכתב היד המופיע בסעיפים השנויים במחלוקת בייפוי הכוח. ואולם, חשוב להדגיש כי המסקנה אליה הגיע המומחה אינה חד משמעית או בדרגה הקרובה אליה. המסקנה שהתקבלה מציבה את התוצאה ברמה 4 במדרג האפשרויות, שהינה הרמה החיובית הנמוכה ביותר, אחת לפני קביעת הממצא כשלילי. דברי העד בבית המשפט, שתיאר את הדמיון בעדות כדמיון משמעותי, לא מסתדרים היטב עם ההגדרה של "דרגה 4" כנספח לחוות הדעת. אגב, לא נבדקה ההתאמה של המסמך לכתב ידו של המתלונן. המסקנה היא, אפוא, שמשקלו של ממצא זה הוא נמוך למדי. חוות הדעת מצליחה לחזק החשד גם כלפי הנאשם, אך רחוקה מלהוכיחו.

48. בהקשר זה אזכיר עוד **תמיהות שעולות מגרסתו של המתלונן**. המתלונן טען כי בעת שהיה אצל הנאשם לצורך מילוי טופס ייפוי הכוח לא הבחין בכך ששמו ושם משפחתו של הנאשם נכתבו באופן שגוי ולא הבחין בכתובת המצוינת בו, שאינה תואמת את מקום מגוריו. גם לאחר מכן בהגיעו אל חברת הביטוח לא הבחין המתלונן בפרטים השגויים הללו (שם מלא וכתובת). לכאורה, המתלונן ידע את שמו הנכון של הנאשם, שכן לגרסתו קיבל ממנו כרטיס ביקור המציין את שמו המלא, ואף נכח בביתו לא אחת ולכן ידע היכן הוא מתגורר. בחברת הביטוח הפנו תשומת לבו של המתלונן לכך שהמסמך נעדר חותמת עו"ד וגם אז לא הבחין המתלונן בשאר הפרטים השגויים והתקשר לנאשם והפנה תשומת לבו לעניין החותמת בלבד. הסברו של המתלונן לכך היה נעוץ בחוסר תשומת לב מצדו, הסבר אשר מעורר תהייה מסוימת נוכח ההזדמנויות שעמדו בפניו לעמוד על השגיאות בייפוי הכוח.

49. מסמך משמעותי נוסף השנוי במחלוקת בין הצדדים, שנדון לא מעט במסגרת חקירת המתלונן, הינו **כרטיס הביקור (ת/11)** שגם הוא כאמור הוגש באמצעות המתלונן. כרטיס הביקור שהוגש נראה ככל כרטיס ביקור, ועליו נכתב באותיות מודפסות כמקובל, בצבע שחור. על הכרטיס כתובה שורה של ספרות שנכתבו בכתב יד בעט כחולה. בכרטיס גופו מופיע שמו המלא של הנאשם בעברית ובלעז. כן מופיע מס' טלפון נייד, כתובת "פרישמן 75 תל אביב ומס' טלפון ופקס של איזור חיוג 03 (המסמך המקורי קטן ומהודק בתיק המוצגים לצילום של הכרטיס).

50. על נסיבות קבלת כרטיס הביקור על פי גרסת המתלונן עמדתי בהרחבה בפרק הקודם. גם בעניין זה גרסת המתלונן אינה נקייה מספקות. מגרסתו עולות תהיות לגבי השאלות, למי מסר הנאשם, לכאורה, את כרטיס הביקור, למתלונן או לבתו? מתי התקבל כרטיס הביקור, האם ביום הראשון שנפגשו או ביום המחרת? האם קיימת אפשרות שהמתלונן הסיק כי מדובר בעו"ד וזאת נוכח הופעתו החיצונית של הנאשם שיכלה ליצור את הרושם לכך, או

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-10-21089-05 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

שמא המידע התקבל באופן חד משמעי ממנו. כמו כן, מדוע נוכחותה של בתו בשלב ההיכרות לא עלתה בעימות בין הצדדים? בהקשר זה יצוין כי המתלונן אף לא זכר כלל את קיומו של עימות בין השניים, וכי בתו של המתלונן כלל לא הובאה לעדות על ידי המדינה.

51. בפרק הבא שיעסוק בגרסת הנאשם אתייחס לפרטים המופיעים על גבי כרטיס הביקור ואת התייחסותו של הנאשם לגבי כל אחד מהם. בשלב זה, אציין רק כי כרטיס הביקור כמו יתר המסמכים בתיק הוגש על ידי המתלונן בעצמו והיה תחת ידו בטרם הגשתו. לא הובא כל עד אחר שקיבל מהנאשם כרטיס דומה. לא נמצאו כרטיסי ביקור נוספים במחיצת הנאשם, ולא נמסרה ראייה אובייקטיבית משמעותית, עליה ניתן להישען כדי להתגבר על אי הבהירות בעניין עריכתו.

52. כאמור, כל הפרטים המופיעים בכרטיס הביקור, למעט הספרות בכתב יד, הוקלדו במחשב ואינם מהווים ראייה שיכולה לקשור את הנאשם באופן נקי מספקות לעצם עריכתו. אף על פי שחלק מהפרטים המופיעים בכרטיס אכן נכונים, כגון שמו של הנאשם ומס' הטלפון הנייד, עדיין אין מדובר במסמך שמחייב כי הנאשם דווקא ערך אותו ולא אדם אחר. זאת, למרות החשד הכבד מאוד העולה מעצם טיבו וטבעו של המסמך, שכן הכנת מסמך על ידי הנאשם יכולה לשמש למעשה מרמה, הכנתו על ידי המתלונן יכולה לשמש רק לשם עלילה זדונית, וזאת מטבע הדברים נדירה הרבה יותר. גרסת המתלונן בעניין זה בשילוב עם כרטיס הביקור מהווים ראייה חשובה ומשמעותית נגד הנאשם. עם זאת, אין במשקלם המצורף מספיק להסיר כל ספק לצורך הרשעה בפלילים. שכן המסמך יצא מתחת ידי המתלונן, ומהימנות המתלונן רחוקה מלהיות מספקת לגבור על העדר ממצאים אובייקטיביים.

53. סתירה משמעותית נוספת ותמיהה דרמטית שעולה מגרסת המתלונן מתייחסת לעניין הגשת ת/12 לבית המשפט. המתלונן העיד בתחילה מספר פעמים כי הנאשם הוא זה אשר חתם עבורו על התצהיר הנלווה לבקשה ת/12, ובכל מקרה הוא לא היה בבית המשפט להגשת בקשות אלה, אלא לכל היותר חיכה ברכב. בהמשך, כשהוצג בפניו התצהיר, שנחתם לכאורה בפני עו"ד דורית כהן מבית המשפט בקריית גת, שינה המתלונן גרסתו וטען כי אולי הנאשם הביא לו את עובדת בית המשפט, עו"ד כהן, אל מחוץ לבית המשפט (אל הרכב). הסברו של המתלונן לשאלה מדוע הנאשם, שלכאורה הציג עצמו כעו"ד, היה צריך לקחת אותו לעו"ד אחר בכדי לחתום על תצהיר, לא היה משכנע. יתרה מזו, ההצעה של הנאשם בחקירה הנגדית, כי עובדת בית המשפט יצאה אליו החוצה למגרש החניה כדי להחתימו, מוזרה כל כך, שהיא מעיבה מאוד על מהימנות המתלונן באופן כללי.

54. גם בהקשר לשכר הטרחה, שהמתלונן שילם לכאורה לנאשם מתעוררת תהייה שלא הוסברה. המתלונן העיד בבית המשפט כי שילם לנאשם שכר טרחה בסך 4,000 ₪. המתלונן לא הצליח להסביר לבית המשפט מדוע עניין כה חשוב זה לא הועלה על ידו בהודעתו הראשונה ולא בעימות, וכל שנאמר הוא דרישה לתשלום. אף זו קושיה של ממש על גרסת המתלונן.

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

55. כמו כן, נמצאו סתירות בדבריו בעניין העניינים המשפטיים שבהם טיפל עבורו הנאשם. בהקשר זה המתלונן נימק את הסתירות בכך שאינו זוכר את הדברים. בהקשר מצומצם זה אין לייחס חשיבות רבה מדי לסתירות אלה, היות וניתן אכן לייחס אותן באמת לחלופי הזמן הניכר מאז האירועים המפורטים בכתב האישום. יחד עם זאת, ריבוי הסתירות מטריד בכל זאת. בהקשר זה יש לזכור כי זהו אחד ההסברים של המתלונן על החשד שלו שהתעורר, בעזרת עורך דין או עורכי דין שעזרו לו להבין כי רומה. למרבה התמיהה, לא הובא להעיד אף עורך דין או כל עד אחר אשר ליווה את הנאשם בתהליך הגילוי. אף כאן, החמיצה המדינה אפשרות להוכיח באופן אובייקטיבי יותר פרטים מגרסת המתלונן הרעועה.
56. לסיכום יובהר שחלק מהתהיות שפורטו הינן בעלות משקל קל יחסית אשר עלולות לנבוע כתוצאה מחלופי הזמן. אולם, חלק האחר של התהיות, שהינו בעל משקל מהותי יותר, לא ניתן להסביר בנימוק זה, כאמור לעיל. מכל מקום, הכמות המצטברת של אי הדיוקים בגרסתו של המתלונן בעניין זה מחלישה את גרסתו ופוגמת באפשרות לבסס על דבריו ממצא בפלילים, למרות הרושם החיובי שעורר בסגנון דבריו.
57. נוכח האמור, התוצאה היא שגרסת המתלונן נאמדת כבסיס רעוע להרשעת הנאשם, ולא ניתן לסמוך על דבריו, אלא אם יובא להם סיוע אובייקטיבי, סיוע של ממש. המסמכים הקבילים אינם מהווים תמיכה איתנה מספקת בכדי לחזק את גרסת המתלונן ולגבור על המוזרויות, הסתירות הפנימיות והתמיהות שהתעוררו בה. לו היה מדובר בנטל הוכחה הכרוך במאזן ההסתברויות אפשר שניתן היה לומר שיש דברים בגו, וייתכן, אך לא בטוח, שדי היה בראיות אלה. אולם, מאחר ומדובר בהליך פלילי המצריך נטל של מעל לספק סביר, ראיות התביעה רחוקות מלהספיק.

גרסת הנאשם

58. הנאשם נחקר במשטרה ונגבו ממנו מספר הודעות. בהודעתו הראשונה מיום 4.1.04 (ת/1) מסר הנאשם כי לאחר שעבר טסט באמצעות המתלונן, הגיע למשרדו בכדי להודות לו. לדבריו, הציג את עצמו בפניו כ"רותם", לא אמר לו שהינו עו"ד ולא נתן לו כרטיס ביקור. כשהחוקר הציג בפניו כרטיס הביקור, השיב הנאשם כי מעולם לא ראה אותו והצביע על טעות כתיב, לפיה שמו נכתב עם האות ו' וכן על טעות כתיב באנגלית. באשר למספר הנייד המופיע על גבי הכרטיס ציין כי זה טלפון שהיה בשימוש ובשימוש משפחתו. כן ציין כי אינו מכיר את משרדו של דוד יפתח.
59. עוד בהודעתו זו סיפר הנאשם כי הקליד בעבור המתלונן בקשות לבית המשפט ומי שהגישן בפועל היה המתלונן ולעיתים היה מתלווה אליו. כן מסר כי הוא לא שילם את האגרות לבית המשפט ומי שעשה כן היה המתלונן. בהתייחס לת/12 הסביר הנאשם כי רק הקליד

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

את הבקשה במחשב שלו. כן ציין כי לאחר שהיה מקליד את הבקשות המתלונן היה לוקח אותן לבדיקה אצל עו"ד אחר. לדברי הנאשם, המתלונן ידע שהינו סטודנט והוא בחר לנצל אותו בכדי שלא יצטרך לשלם כסף. כשנאמר לו שהמתלונן שילם לו סך של 7,800 ₪, השיב כי המתלונן לא שילם לו אגורה.

60. **בהודעתו השנייה** (ת/2) הסכים הנאשם לדרישת החוקר למסור דוגמאות כתב ידו. **בהודעתו השלישית** (ת/3) נשאל הנאשם, הכיצד יתכן שאמו אמרה שהוא סיפר לה שעשה התמחות אצל עו"ד דוד יפתח במשך שנה, ולכך השיב כי התנדב בתנועה של סטודנטים למשפטים שמעניקים סיוע לציבור. כן מסר כי לא התמחה במשרדו על עו"ד יפתח ולגבי דבריה של אמו אמר, שהיא בטח לא תשקר ויתכן והתבלבלה. עוד בהודעתו סיפר כי המתלונן פנה אליו שיחתום בעבורו על יפוי כוח של הרכב של בנו והוא אמר לו שאינו יכול, שכן צריך עו"ד לשם כך. הנאשם מסר כי המתלונן אמר שייקח את יפוי הכוח לעו"ד אחר וכך עשה. בהמשך ציין הנאשם כי אינו זוכר האם חתם על זה או לא.

61. הנאשם שב ואמר כי לא ביקש כסף מהמתלונן. החוקר הציג בפני הנאשם מחברת עם כריכה חומה והנאשם אישר כי היא שייכת לו. לבסוף הטיח החוקר בנאשם כי כתב את הדוגמאות שהתבקש שלא בכתב ידו הרגיל וכי ניסה להכשיל את התהליך. הנאשם השיב כי התחילו לצעוק עליו ולא הייתה לו כל כוונה להכשיל את התהליך.

62. **בהודעתו הרביעית** (ת/4) חזר ואמר כי לא קיבל כסף מאף אחד. לגבי המחברת שנתפסה בביתו, מסר כי זה לא כתב ידו, אלא של אחיו. כן אמר כי בהודעתו הקודמת החוקר צעק עליו ולכן אמר שזה שלו למרות שזה לא כך. **בהודעתו החמישית** (ת/5) מסר הנאשם אינו יודע מהיכן המחברת שהוצגה לו. כשהחוקר הטיח בפניו כי כתב וחתם על יפוי הכוח, השיב כי הדבר אינו זכור לו. כן הכחיש כי ניסה להתחזות לעו"ד שעובד במשרדו של דוד יפתח והכחיש כי הכין כרטיס ביקור על שמו.

63. הנאשם העיד ארוכות בבית המשפט. אעיר, כי למרבית השאלות שנשאל השיב באריכות, אם לא לומר באריכות יתרה. חלק נכבד מההסברים שסיפק לשאלות פשוטות, יחסית, התארכו עד מאוד ועל כך אתן דעתי בפרק הבא שיעסוק בהערכת מהימנות הנאשם.

64. **בחקירתו הראשית** גולל הנאשם באריכות את ההיכרות עם המתלונן. להלן בקצרה עיקרי הדברים. הנאשם סיפר כי התקשר אליו במטרה לעבור טסט וזה אסף אותו מצומת "קסטינה" עם רכבו. לדבריו באותו זמן נשא עמו מחשב נייד כשחזר מלימודיו והמתלונן סיפר לו כי הוא מכיר עורכי דין ונקב בשמות חלק מהם. כן מסר כי המתלונן סיפר לו שהגיש תביעה קטנה בכתב ידו שהוחזרה לו בשל כתב יד לא קריא והוא צריך מישהו שיקליד אותה עבורו. הנאשם, לדבריו, אמר לו כי אינו עו"ד והציע לו לפנות לעו"ד. לאחר שעבר את הטסט סיפר כי המתלונן התקשר אליו פעמים רבות וביקש ממנו להקליד את התביעה הקטנה. לדבריו, ניסה להתחמק ממנו, ומשלא הצליח הסכים להקליד בדיוק את מה שהמתלונן כתב. לדבריו הקליד את התביעה וציין בפני המתלונן כי אין לו שום חבות כלפיו וכי מה שסיפק לו

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

היה שירות הקלדה בלבד. בהקשר זה ציין כי נוכח התנדבותו בתנועה לסטודנטים למשפטים הנושא היה מחודד אצלו ונזהר מאוד בעניין זה. בהמשך סיפר כי המתלונן ביקש ממנו שיתלווה אליו לבית המשפט כדי להגיש את התביעה שהקליד עבורו וכך היה.

65. בהמשך סיפר הנאשם, כי המתלונן פנה אליו שוב וביקש ממנו לשנות מספר פרטים שבלוניים בחוזה שהכין עבורו עו"ד בעניין אחד השוכרים שלו כדי להחיל אותו כלפי שוכר נוסף. הנאשם ציין כי הציע לו לעשות זאת באופן מסודר ולפנות לעו"ד שינסח וימלא את הפרטים החדשים. לדבריו, המתלונן הפציר בו שהעניין דחוף והוא הסכים להטמיע את הפרטים של השוכרים החדשים בחוזה. הוא מסר כי הדגיש בפני המתלונן כי גם כאן כמו במקרה הקודם אין לו שום חבות כלפיו. כן העיד בהקשר זה כי המתלונן הוא זה אשר מסר לו את הפרטים החדשים, כי מי שהיה חתום על החוזה בסופו של דבר הינו המתלונן והצד השני וכי לו עצמו לא היה קשר לעניין זה.

66. עוד העיד כי במהלך חודש אוקטובר או נובמבר 2004 התקשר אליו שוב המתלונן וסיפר לו על בעיה שנגרמה לו עם אחד השוכרים במשק. המתלונן אמר לו ששוחח בעניין זה עם עו"ד, שהכתיב לו את הבקשה בטלפון ואמר לו שצריך להגישה במעמד צד אחד וביקש מהנאשם לו זאת עבורו. הנאשם, לדבריו הסביר לו את החשיבות בפנייה לעו"ד שממילא צריך לאמת את החתימה, אך לדבריו, המתלונן לא הרפה ממנו וציין כי העניין בהול. הנאשם העיד כי הקליד את הבקשה (ת/12) בהתאם לנוסח שנמסר לו וציין שאין לו כל חבות כלפיה, כי הינו סטודנט ואין לו הבנה משפטית. כן סיפר כי המתלונן שכנע אותו להתלוות אליו לביהמ"ש, שם חיפש המתלונן עו"ד שיחתום לו על התצהיר. הם פנו לעו"ד שחותם בתשלום, שחתם להם על התצהיר.

67. באשר לקבלות ציין בחקירתו הראשית כי המתלונן הוא זה ששילם את האגרות ומעולם לא מסר לו שום קבלה. לגבי כרטיס הביקור ציין כי ראה אותו לראשונה במשטרה. לדבריו, מסמך זה מעולם לא עבר תחת ידו והוא לא מסר אותו למתלונן. כן ציין כי את שמו הוא נוהג לכתוב בכתיב חסר ללא האות ו' וגם באנגלית שם משפחתו נכתב באות U ולא באות O כפי שמופיע בכרטיס הביקור. כן ציין כי הכתובת והטלפונים המופיעים בכרטיס אינם שלו ולא היה מעלה על דעתו למסור מען שונה מהסיבה שזה יפנה לאדם אחר.

68. בהתייחס לייפוי הכוח העיד הנאשם כי המתלונן פנה אליו שיחתום עבורו והוא אמר לו שהוא לא חותם על המסמך הזה, והמתלונן לקח את המסמך והלך. הוא ציין כי בייפוי כוח נכתב "תומר ארוש", שזה אינו שמו וכן הכתובת אינה שלו. בהקשר זה ציין כי המתלונן נהג להתבלבל ולקרוא לו בשם תומר (עמ' 112 ש' 14-1).

69. **חקירתו הנגדית של הנאשם** הייתה מפורטת מאוד ואביא נקודות עיקריות שעולות ממנה בלבד.

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

70. בתחילת החקירה נשאל הנאשם מדוע בחקירתו במשטרה לא ציין את העובדה שאמר למתלונן כי אין לו חבות כלפיו, והשיב כי אמר למתלונן שהינו סטודנט למשפטים ולא עו"ד ואישר כי המונח "חבות" לא נמצא בדבריו במשטרה (עמ' 113 ש' 10-15).

71. באשר להיכרות עם המתלונן שלל הנאשם כי הגיע למשרדו של המתלונן, שם הייתה בתו ואמר שהתקשר לנאשם וקבע עמו בצומת "קסטינה" וכי המפגש לא היה במשרד. בהקשר זה אמר כי המתלונן לא דובר אמת וכי לא הביא למשרדו בונבוניירה (עמ' 114 ש' 8-18). הנאשם נשאל האם המתלונן הפעיל עליו לחץ והשיב, כי המתלונן גרם לו לחוש שהוא חייב לו טובה בגלל הטסט, כי התקשר אליו פעמים רבות ממספר חסום, שאל אותו מדוע אינו עונה לו ו"הבן אדם פשוט לא ירד ממני" (עמ' 115 ש' 1-11).

72. כשנשאל בעניין כרטיס הביקור, השיב כי זה לא עבר תחת ידו, כי לא מסר אותו למתלונן, כי יש בו משגים רבים, כי אין סיבה שימסור כרטיס ביקור שלא מפנה אליו וכי המתלונן משקר (עמ' 116 ש' 16-26 ועמ' 117 ש' 1-2). הנאשם מסר כי המתלונן הוא זה שזיף את המסמכים (עמ' 117 ש' 9-10 ועמ' 118 ש' 2-4).

73. עניין חשוב נוסף שעלה במהלך החקירה הנגדית היה כתב ידו של הנאשם. הנאשם ציין כי עד היום אינו בטוח כי מדובר במחברת שלו או של אחיו (עמ' 123 ש' 12-13). בהמשך אמר כי עד היום סבור שזו המחברת של אחיו (עמ' 123 ש' 15). כשהופנה לת/1 שם הוצגה בפניו המחברת לגביה אמר כי שהיא שייכת לו, השיב "אם כתוב אז אמרתי כזה דבר, אחרי כמה פעמים שהוא צעק תן לי תשובה חד משמעית אז אמרתי לו כן, זה שלי" (עמ' 124 ש' 17-21). הנאשם הופנה לת/3 בעמ' 3 שם אמר לחוקר בהקשר לדוגמאות כתב ידו כי לא הייתה לו כוונה להכשיל את התהליך. בעניין זה מסר "הוא אומר שאני מנסה להכשיל את התהליך ואני אמרתי לו שהוא עמד וצעק עליי ולא הייתה לי כוונה להכשיל את התהליך. איפה אתה רואה כאן הודאה שאני רציתי להכשיל את התהליך. לראיה, הסכמתי למסור את כתב ידי פעם נוספת, למען הסר ספק" (עמ' 125 ש' 7-13). כשנשאל, האם רצה להכשיל את התהליך, השיב "חד משמעית שלא, אני רציתי לקדם את התהליך" (עמ' 125 ש' 18-19).

74. הנאשם הופנה לעימות בין הצדדים, שם נתבקש להגיב על כך שהמתלונן אמר שהוא הציג עצמו בפניו כעו"ד. החוקר שאל את הנאשם האם המתלונן משקר והשיב שהוא לא משקר אולי הוא שכח. הנאשם נשאל למה התכוון כשאמר "אולי הוא שכח" והשיב "הוא שכח שמי שסטודנט למשפטים הוא לא עו"ד" (עמ' 126 ש' 12-13). בהמשך אמר "... הוא אמר פעם אחת שאני סטודנט ובפעם השנייה אמר שאני סטאז'ר של דוד יפתח ופעם שלישית שאני עו"ד. אני לא יכול לדעת מה עבר לו בראש, אם הוא שכח, אם הוא שיקר, זה מה שאמרתי" (עמ' 126 ש' 20-24). כשנשאל על ידי ביהמ"ש כיצד בעימות היה עדין בלשונו עם הנאשם למרות שזה ייחס את הזיוף של כרטיס הביקור, השיב, כי העימות נערך ביום הראשון שהגיע למשטרה ועדיין לא הציגו לו את כל המסמכים המזויפים (עמ' 127 ש' 9-10). כן השיב כי בעימות ובמשטרה השתדל

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

לנקוט בלשון מאוד רכה ועדינה בשל כבודו של המתלונן, אך מעולם לא ציין בפניו שהינו עו"ד (עמ' 127 ש' 20-24).

75. עניין ממשי נוסף שעלה בחקירה הראשית ונשאל על ידי בית המשפט היה בדבר הדיספרופורציה בהיענות הנאשם לבקשות המתלונן. הנאשם נתבקש להסביר מה הסיבה לכך שנענה לדרישות המתלונן, הקליד עבורו, הגיע עמו לביהמ"ש וכו'. על כך השיב הנאשם, כי המתלונן הציג בפניו מצג שעשה עבורו טובה בכך שקיצר עבורו את תהליך לימוד הנהיגה שיכל להשתרע על מספר שיעורים. הוא הציג זאת, לדבריו, באופן שעשה לו טובה גדולה ונתן לו קדימות על פני תלמידים אחרים שממתינים בתור (עמ' 129 ש' 1-5).

76. כשנשאל, מה מרוויח המתלונן מכל האופרציה הזו, השיב הנאשם "זו שאלה שהרבה מאוד זמן לא הייתה לי תשובה לשאלה הזו. אני חושב שהמתלונן בעצמו נתן את התשובה. המתלונן מסר שנגרמו לו נזקים בגלל שהוא הגיש את המסמך בהליך איטי ולא בהליך מהיר ונאלצתי לשלם עשרות אלפי שקלים בפשרה. הוא אמר את זה מספר פעמים שנגרם לו נזק כבד מאוד, כלשונו" (עמ' 129 ש' 16-21). בהמשך הוסיף כי או שזו נקמה על כך שההליך הוגש שלא כמו שצריך או שזו הכנה לתביעה אזרחית. כשנשאל, מה העוול שגרם למתלונן שבגללו הוא צריך נקמה, השיב, "לגישתו, הבקשה שהגשנו במעמד צד אחד בנובמבר נדחתה בגלל שאני הגשתי אותה לא נכון וזה מה שמוביל אותו, זה מה שהוא טוען..." (עמ' 13 ש' 7-10).

הערכת מהימנות גרסת הנאשם

77. יוער כבר עתה, כי גרסת הנאשם לא הותירה רושם מהימן. בגרסתו נמצאו סתירות ותמיהות אשר לא מצאו מענה בתשובותיו. חלק מההסברים שניתנו לא היה משכנע והרושם הכללי שהתקבל אינו חיובי. יצוין גם כי הנאשם, במהלך עדותו, השיב לשאלות באריכות רבה ואף ביהמ"ש העיר לו במהלך החקירה הנגדית על נאומיו הארוכים. פעמים רבות נוצר הרושם כי הסבריו חרגו הרבה מעבר לרגיל, בהיותו נכנס לפרטי פרטים במקום להתמקד בתשובה בהירה וישירה לשאלה שנשאל. נוצר הרושם כי השימוש באריכות יתר של הנאשם נועדה כדי לטשטש ולהתחמק ממתן תשובה עניינית, ישירה ופשוטה למה שנשאל, ואולי ליתן לו זמן להרהר בתשובה שלא יכול היה לענות עליה בתמימות.

78. תמיהה משמעותית שהתעוררה בגרסת הנאשם בבית המשפט ושלא בא זכרה בחקירתו במשטרה מתייחסת לכך שהנאשם כביכול סייע למתלונן (הקליד עבורו והגיע עמו לביהמ"ש) משום שלא הצליח "להוריד אותו מעליו". לגרסתו, כאמור המתלונן נתן לו תחושה שעשה לו טובה גדולה בכך שקיצר עבורו את תהליך לימוד הנהיגה ונתן לו קדימות על פני אחרים. ההסברים שסיפק הנאשם בעניין זה אינם משכנעים. הנאשם העיד כי המתלונן פנה אליו לא אחת כדי שיסייע לו וכי בכל הפעמים ניסה להתחמק מכך. קיים קושי מסוים לקבל את

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

הסיבות שציין הנאשם, אשר גרמו לו בכל זאת להידרש לבקשות המתלונן, אף על פי שלא רצה לעשות כן מלכתחילה. יתכן וסיבות אלה היו מתאימות יותר לסיטואציה חד פעמית, אך לא לסדרת דרישות כפי הנראה בעניינו. הדברים אמורים ביתר שאת, גם נוכח העובדה שההיכרות ביניהם אינה ארוכת טווח ואין ביניהם קרבה כלשהי המחייבת מעבר ללימודי הנהיגה.

79. מעבר לכך, הנאשם בבית המשפט חזר והדגיש כי על כל צעד ושעל הבהיר לנאשם למתלונן כי אינו עורך דין, ואין עליו אחריות או "חבות". דבר זה לא עלה בצורה ברורה מחקירתו במשטרה. דווקא ההדגשה הרבה כאילו השתמש בנוסח זה כלפי המתלונן, לא משכנעת ואינה מהימנה. הרי מספיק להבהיר פעם אחת כי סטודנט למשפטים אינו עורך דין. התחושה שיצר הנאשם בדבריו החוזרים ונשנים בבית המשפט, שלא היה להם זכר בהודעותיו ובעימות, הייתה כי "על ראש הגנב בוער הכובע". גרסתו בהקשר זה היא ממש בבחינת "התנהגות חשודה".

80. בגרסת הנאשם התעוררה סתירה נוספת לגבי המחברת שהוצגה לו בחקירה. הנאשם מסר מספר גרסאות כאמור בעניין זה. תחילה אמר, כי המחברת שייכת לו. לאחר מכן שינה דבריו ואמר כי זה לא כתב ידו, אלא של אחיו. בהמשך מסר כי עד היום אינו יודע מהיכן המחברת שהוצגה לו. את הנימוק לסתירה הסביר בכך שהחוקר צעק עליו ולכן אמר שזה שלו למרות שזה לא כך. נימוק זה אינו משכנע ואין בכוחו להסביר את התשובות השונות בעניין זה. כן תמוה כי הנאשם לא הצליח לזהות את כתב ידו במחברת שנמצאה בביתו, או לזכור בוודאות את התוכן עצמו, אם נכתב על ידו אם לאו. גם כשהוטח בו כי שינה את כתב ידו הרגיל בכתיבת הדוגמאות שנתבקש השיב כי לא הייתה לו כוונה להכשיל את התהליך. ההסבר שסיפק בעניין זה כאמור בעמ' 125 לפרוטוקול אינו משכנע ומותיר את התמיהה בעינה.

81. לעניין ההתייחסות העדינה מצד הנאשם כלפי המתלונן במהלך העימות ביניהם, גם לאחר שזה הטיח בו האשמות חמורות, הסברו של הנאשם אפשרי. מצפייה בעימות בהחלט עולה כי העימות אכן נוהל אופן די חד צדדי, כטרוניית הסגור. אמנם החוקר לא נתן מרחב מספיק גם למתלונן לפרוש את דבריו. אולם לגבי הנאשם היה קצר רוח ביותר, חתך אותו, צעק עליו, דרש ממנו תשובות קצרות של חיוב או שלילה, דבר שאינו מתאים כלל לסוג זה של עבירות וסוג זה של גרסאות.

82. שאלה ממשית נוספת המותירה תמיהה בלתי פתורה הינה סיבה הנראית לעין לכך שהמתלונן יעמיד את הנאשם כמטרה לחיצו וייחס לו את המעשים המפורטים בכתב האישום. הנאשם לא הצליח לספק הסבר משמעותי לסיבה לכך שהמתלונן ירצה להעליל עליו עלילות. הנימוק שמסר בהקשר זה היה ככל הנראה בעקבות נקמה על כך שנגרמו לו נזקים כבדים כתוצאה מעניינים משפטיים שטיפל עבורו אשר כשלו, או שזו הכנה לתביעה אזרחית. קשה לקבל טענה כי המתלונן מחמת רדיפת בצע בחר להתלונן נגד סטודנט, שהוא

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 10-05-21089 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

רק משפטן מתחיל ולא בעל הון. כעס, הוא הסבר אפשרי, אך ההסבר הזה נוטה דווקא לחזק את גרסת המתלונן.

83. כאמור לעיל גרסת הנאשם מוכתמת בתהיות ועניינים בלתי פתורים. חלק מההסברים שניתנו על ידו לא היו משכנעים והרושם הכללי שהתקבל אינו חיובי. בנסיבות אחרות, בהן גרסת המתלונן הייתה בעלת משקל רב יותר מאשר בענייננו, ניתן היה לראות את הקשיים בגרסת הנאשם כמהווים חיזוק לגרסת המתלונן. ואולם, משלא הצליח המתלונן לשכנע גם כן, לא די בחיזוק כזה. כאמור, הקשיים בגרסת הנאשם אינם מספיק קיצוניים כדי להיחשב סיוע למתלונן.

סיכום

84. סיכומו של דבר, למרות התחושה הסובייקטיבית של השופט שיש גרעין של אמת בגרסת המתלונן, וכי קיימת טרזניה אמיתית כלפי הנאשם, בבחינה פרטנית זהירה לא התבססה מסקנה כזו. בעת הכניסה לפרטים התברר שלמרות הרושם ולמרות חיזוקים מסוימים, אין לסמוך על גרסת המתלונן ממצא בפלילים. זאת, משום שהסתירות והתמיהות בעדותו רבות מדי, חלקן מהסוג שאין בעצם חלוף הזמן די להסבירם. חלק מהתמיהות הן דרמטיות, וללא הסבר ברור ומניח את הדעת אין הן מאפשרות לקבל את גרסת המתלונן.

85. המסמכים שהוצגו לחיזוק גרסת המתלונן יצאו כולם מתחת ידיו שלו. אין ראייה אובייקטיבית טובה שהנאשם זייף אחד מן המסמכים. חוות דעת מומחה כתב היד, רחוקה מלהוות ראייה מספקת בהקשר זה. נוכח חולשת גרסתו של המתלונן, הרי ההסתמכות על המסמכים שהוא עצמו הגיש למשטרה אינם אלא הרמת המתלונן את עצמו בציצית ראשו. המדינה יכולה הייתה לבצע פעולות שונות על מנת לקבל אימות חיצוני לטענות המתלונן, אך לא עשתה זאת.

86. נכון להזכיר כי גרסת הנאשם הייתה בלתי משכנעת. כל כך לא משכנעת, עד כי אפשר לומר שמשקלה שלילי, ועומדת במידה מסוימת כנגדו. אולם, אין מדובר בשקרי נאשם חד משמעיים, ברורים, מוכחים ובוטים, ואין די במשקל השלילי של עדות הנאשם כדי להוות סיוע לתזה של התביעה, הנסמכת על המתלונן. תזה, המצריכה סיוע משמעותי וחד משמעי לכל פרט ופרט מדברי המתלונן, נוכח החולשה הרבה בגרסתו.

בית משפט השלום בקריית גת

14 מרץ 2013

ת"פ 21089-05-10 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' בן הרוש

בפני כב' השופט אלון אינפלד

87. המסקנה מכל האמור היא שהתזה של התביעה לא הוכחה במידה מספקת להביא להרשעה בפלילים, רחוק מכך.

88. התוצאה היא, אפוא, שיש לזכות את הנאשם וכך אני מורה.

ניתנה היום, ג' בניסן תשע"ג, 14 מרץ 2013,
בנוכחות הנאשם, סנגורו עו"ד ימיני והתובעת עו"ד ויימן

אלון אינפלד, שופט